

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 29Cb/425/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511223659
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tamašiová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1511223659.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Janou Tamašiovou v obchodno-právnej veci žalobcu: H. P. IMOBILIA, s.r.o., so sídlom Strmý Vŕšok 151, 841 06 Bratislava, IČO: 35 898 046, zast.: JUDr. Peter Vačok, advokát, Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: IMPA Šamorín, s.r.o., so sídlom Panónska cesta 23, 851 04 Bratislava, IČO: 31 392 938, zast.: Tomášek & partners, s.r.o., Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, o zaplatenie 6.000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.11.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 6.000 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako kupujúci uzavrel so žalovaným dňa 12.09.2011 ústnu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo dodanie osobného motorového vozidla značky G. kombi XXX d, farba: modrá metalíza, č. motora: B. O č. karosérie: T rok výroby XXXX, D.: ZA-XXX ES (ďalej „vozidlo“). Na základe uzavretej zmluvy bola žalovaným dňa XX.XX.XXXX vystavená faktúra č. Q na sumu 15.000 Eur s dátumom splatnosti 26.09.2011. Na základe uvedenej faktúry bola žalobcom dňa 12.09.2011 v hotovosti do pokladne žalovaného uhradená suma 6.000 Eur. V zmysle dohody sa žalovaný zaviazal po čiastočnom zaplatení kúpnej ceny odovzdať vozidlo žalobcovi, pričom zvyšok kúpnej ceny mal byť zaplatený prostredníctvom úveru. K odovzdaniu vozidla zo strany žalovaného nedošlo a vzhľadom na vyjadrenie žalovaného ani nedôjde, v dôsledku čoho žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy a požaduje vrátenie uhradenej časti kúpnej ceny vo výške 6.000 Eur, čo predstavuje žalovanú istinu.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor. V odpore uviedol, že tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe nie sú pravdivé. Dňa 02.09.2011 sa k žalovanému dostavil p. K. G. a p. G. - manžel p. I. G., ktorá bola vlastníčkou vozidla. K. G. mal záujem nadobudnúť vlastníctvo k vozidlu od p. G. a následne previesť vozidlo na žalobcu, s ktorým bol p. G. už dohodnutý. Tento obchod mal byť z dôvodu financovania časti kúpnej ceny prostredníctvom úveru realizovaný prostredníctvom žalovaného. Dňa 05.09.2011 preto žalobca a spoločnosť Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. zastúpená žalovaným uzavreli zmluvu o autokredite č. XXXXXX. Následne dňa 12.09.2011 sa p. G. a p. K. - konateľ žalobcu, dostavili k žalovanému, kde p. G. ako predávajúci a žalovaný uzatvorili kúpnu zmluvu č. XXXX/XX o kúpe a predaji vozidla za kúpnu cenu 14.970 Eur a v ten istý okamih žalovaný ako predávajúci a žalobca ako kupujúci uzatvorili kúpnu zmluvu č. XX/XXXX, predmetom ktorej bola kúpa a predaj vozidla za kúpnu cenu 15.000 Eur. Žalobca v ten deň podpísal aj protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, pričom vozidlo malo byť odovzdané priamo od p. G. žalobcovi. Vzhľadom k tomu, že tento obchod nebol prvým obchodom medzi p. G. a p. K. a žalovaný v obchode zohrával

len úlohu sprostredkovateľa úveru, s podpisom zmlúv a preberacieho protokolu súhlasil. Žalobca dňa 12.09.2011 zaplatil časť kúpnej ceny vo výške 6.000 Eur do pokladne a zostávajúca časť kúpnej ceny vo výške 9.000 Eur bola žalovanému zaplatená bezhotovostne prevodom na účet dňa 14.09.2011 spoločnosťou Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. Žalovaný následne dňa 16.09.2011 poukázal p. G. prevodom na účet dohodnutú kúpnu cenu vo výške 14.970 Eur.

3. Na pojednávaní žalobca uviedol, že sa pridržiava v celom rozsahu podanej žaloby. Žalobca mal záujem o kúpu ojazdeného motorového vozidla značky G., a na internete našiel vyhovujúce vozidlo. Zavolať na telefónne číslo uvedené v inzeráte a pán v telefóne uviedol, že vozidlo je u žalovaného, kde si ho môže pozrieť. Žalobca sa dostavil k žalovanému, kde mu žalovaný oznámil, že auto u nich momentálne nie je, ale ukázal mu cca 20 fotiek a tvrdil mu, že vie vybaviť aj leasing. Pri telefonáte s majiteľom vozidla sa na jeho meno nepýtal a ani nevie, či sa mu predstavil. O pár dní sa po vzájomnej dohode dostavil k žalovanému a vozidlo sa tam stále nenachádzalo. Napriek tomu sa dohodli na podpise zmlúv. K žalovanému sa dostavil on ako aj vlastník vozidla p. K. G., ktorý sa dostavil cca za pol hodiny po ňom. Až vtedy žalobca zistil, že pána G. pozná. Na tomto stretnutí podpísal Kúpnu zmluvu, Zmluvu o autokredite a Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva s tým, že p. K. G. mal podpísať kúpnu zmluvu so žalovaným nakoľko tvrdil, že je vlastníkom vozidla. Došlo k dohode, že o niekoľko dní po tom, ako bude auto prepísané na žalovaného, mu ho odovzdá. K tomuto však nikdy nedošlo. Pri podpise zmluvy zložil akontáciu vo výške 6.000 Eur. Keďže mal uzavretú leasingovú zmluvu a cca po mesiaci bolo treba uhradiť druhú splátku, ktorú aj uhradil a následne šiel na políciu, kde podal trestné oznámenie. Na polícii sa zistilo, že žalovaný nikdy nebol vlastníkom vozidla. Podpis preberacieho protokolu bez toho, aby videl vozidlo považoval za bežnú prax. Pána G. po podpise zmluvy nekontaktoval.

4. Žalovaný zotrval na tvrdeniach uvedených v odpore. Pán G. a konateľ žalobcu chceli uzavrieť medzi sebou obchod a keďže žalovaný je oprávnený uzatvárať úverové zmluvy ako sprostredkovateľ Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o., mal žalovaný v tomto obchode figurovať len ako poskytovateľ úveru. Táto skutočnosť vyplýva aj z porovnania cien uvedených v oboch kúpnych zmluvách, ktorých rozdiel tvorí 30 Eur a táto suma mala byť odmenou za sprostredkovanie úveru. Vozidlo sa u žalovaného nachádzalo, priviezol ho pravdepodobne p. G. za účelom ohliadky pre potreby poskytnutia úveru. Je pravdou, že žalobca zložil do pokladne žalovaného akontáciu vo výške 6.000 Eur, avšak tieto boli v rámci kúpnej ceny poukázané na účet p. G..

5. Svedok Z. J., vedúci predaja vozidiel spoločnosti žalovaného uviedol, že p. G. kontaktoval žalovaného s tým, že chce kúpiť vozidlo a následne ho predat' žalobcovi. Svedok toto vozidlo chcel vidieť osobne a na jeho požiadanie bolo vozidlo p. G. pristavené. Vozidlo fyzicky videl, obhliadol, nafotil a urobil autoaudit, nakoľko išlo o ojazdené vozidlo. V ten deň si následne p. G. vozidlo odviezol. O niekoľko dní predložil p. G. originál kúpnej zmluvy na toto vozidlo uzavretej medzi ním, p. G. a p. G.. Na základe toho žalovaný spracoval výkupnú a úverovú zmluvu na toto vozidlo.

6. Uznesením zo dňa 19.11.2015 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 1T 216/2014.

7. Rozsudkom zo dňa 16.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným, že dňa 12.09.2011 v prevádzke IMPA Šamorín, s.r.o., na Bratislavkej ceste č. 75 v Šamoríne po predložení falošnej kúpnej zmluvy s pôvodnou vlastníčkou previedol osobné motorové vozidlo značky G. U. XXXd, D.: ZA-XXXES na spoločnosť IMPA Šamorín s.r.o., ktorá následne uvedené motorové vozidlo previedla na spoločnosť H.P. IMOBILIA s.r.o., ktorá spoločnosť na jeho nadobudnutie uzatvorila zmluvu o úvere č. XXXXXX so spoločnosťou VW Finančné služby s.r.o., predmetom ktorej bolo financovanie uvedeného motorového vozidla poskytnutím účelového úveru vo výške 9.000 Eur, ktoré boli prevedené na účet Petra G., avšak motorové vozidlo ani peniaze poskytnutého úveru kupujúcemu neodovzdal, splátky úveru nerealizoval, čím spoločnosti VW Finančné služby, s.r.o., spôsobil škodu vo výške 8.749,72 Eur a spoločnosti H.P. IMOBILIA s.r.o. škodu vo výške 6.500 Eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a obžalovaný bol zaviazaný na náhradu škody pre spoločnosť H.P. IMOBILIA s.r.o. vo výške 6.500 Eur.

8. Podľa § 188 ods. 1 CSP, súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

9. Podľa § 191 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

11. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Podľa § 373 Obch. zák., kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

14. V súlade s cit. Zák. ust. § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda 1T 216/2014 bol obžalovaný Peter G. odsúdený pre prečin podvodu na rovnakom skutkovom základe na akom sa žalobca v tomto konaní domáha náhrady škody. Trestným konaním bolo preukázané, že za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedá práve p. K. G., ktorý bol zároveň trestným rozsudkom aj zaviazaný na jej náhradu žalobcovi. V trestnom konaní bolo teda ustálené, že za túto škodu zodpovedá práve obžalovaný K. G.. V dôsledku tejto skutočnosti súd konštatuje, že v tomto súdnom konaní nie je žalovaný nositeľom pasívnej legitímácie, teda nie je nositeľom žiadnych povinností. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Žalovaný svojim konaním neporušil žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú naplnené kumulatívne všetky tri podmienky pre vznik škody a žalobcovi bola priznaná náhrada škody, ktorá je predmetom tohto konania, právoplatným trestným rozsudkom. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).